

Per JesusR el dl., 26/11/2018 - 13:29

Tens dubtes? Jo també... i molts, per cert!!

Ens referim a dubtes sobre els dogmes, les creences i fins i tot moltes expressions litúrgiques i fets d'església.

Qui diu que no té cap dubte, que ho té tot clar, potser ha rebut el que en diuen "ciència infusa", o segurament podem dubtar de la seva afirmació. Què amaga, conscientment o inconscient? Sense dubtes no hi hauria teologia, ni recerca del sentit de moltes paraules de l'Escriptura, ni discerniment espiritual per cercar el que Déu vol de nosaltres.

Gràcies al fet que algú va dubtar es van escriure els millors llibres, es van intentar expressar les millors poesies, es va comunicar al millor possible la fe a diverses cultures i es va anar als sentiments i al cor de moltes persones per poder discernir els camins de l'Esperit.

És humà dubtar, és intel·ligent, és humil, és honrat i és una manera d'anar entrant pels camins de les veritats per a les quals mai s'acaben de trobar les millors expressions en els nostres llenguatges. Una obra d'art pot aclarir molts conceptes, el mar pot ser el diccionari que expliqui moltes dimensions de la vida, i l'amor dona certes o desenganys indefinibles.

La fe en Jesús és el nucli central del cristià. Crec en Tu, Senyor; ets model, ets guia, ets a prop, "camí, veritat i vida", ens comuniquis el teu Esperit, ets esperança i ens mostres el Pare.

Tenim dubtes. Però creiem. La fe no és el resultat d'equacions ni de demostracions metafísiques; és un do rebut, que guardem amb molt d'agraïment en la profunditat del nostre cor, i que ens mou a viure amb possible plenitud i joia. Creiem, gràcies a Déu, i tenim dubtes. Anem caminant, i entenent o dubtant. La fe va acompanyada de dubtes en algunes o moltes creences.

Precisament això ens porta a pregar, a estudiar, a recercar, a participar, a créixer. Un aclariment moltes vegades obre la porta a noves preguntes. És fantàstic!!

"Crec, Senyor, però ajuda la nostra fe."
